2024/3115

16.12.2024 г.

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2024/3115 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 27 ноември 2024 година

за изменение на Регламент (ЕС) 2016/2031 по отношение на многогодишните програми за наблюдение, уведомленията за наличие на регулирани некарантинни вредители, временните дерогации от забраните за внос и специалните изисквания за внос и установяването на процедури за предоставянето им, временните изисквания за внос на високорискови растения, растителни продукти и други обекти, установяването на процедури за включване в списък на високорисковите растения, съдържанието на фитосанитарните сертификати и използването на растителни паспорти и по отношение на някои изисквания за докладване за демаркационните области и наблюденията за вредители и за изменение на Регламент (ЕС) 2017/625 по отношение на някои уведомления за несъответствие

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 43, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([2]),

като имат предвид, че:

(1) Необходими са по-голяма яснота, прозрачност и съгласуваност, за да се гарантира правилното прилагане на Регламент (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета ([3]), тъй като здравите растения са от жизненоважно значение за устойчивото селскостопанско и градинарско производство и допринасят за продоволствената сигурност и безопасността на храните, както и за опазването на околната среда от вредители.

(2) С Регламент (ЕС) 2016/2031 се определят правила за защитните мерки срещу вредителите по растенията. Тези правила включват класифицирането и включването в списък на регулираните вредители, изискванията относно въвеждането и движението на територията на Съюза на някои растения, растителни продукти и други обекти, наблюденията, уведомленията за огнища, мерките за ликвидиране на вредителите, ако бъдат открити на територията на Съюза, и сертифицирането.

(3) Освен това Регламент (ЕС) 2016/2031 съдържа редица изисквания за докладване в областта на определянето на демаркационни области и наблюденията за карантинни вредители от значение за Съюза, приоритетни вредители и карантинни вредители по отношение на определени защитени зони. Тези изисквания за докладване играят ключова роля за гарантиране на правилния мониторинг и правилното прилагане на законодателството. Важно е обаче тези изисквания да бъдат рационализирани и опростени в съответствие със съобщението на Комисията от 16 март 2023 г., озаглавено „Дългосрочна конкурентоспособност на ЕС: перспективи след 2030 г.“ и да се насърчават хармонизирани, стандартизирани и цифровизирани процедури, за да се гарантира, че тези изисквания служат на целта, с оглед на която са въведени, и да се намали бюрокрацията, като същевременно се ограничи административната и финансовата тежест.

(4) В съответствие с член 18, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2016/2031 до 30 април всяка година държавите членки уведомяват Комисията и другите държави членки за броя и местоположението на определените демаркационни области, за съответните вредители и за съответните мерки, взети през предходната календарна година.

([1]) ОВ C, C/2024/1588, 5.3.2024 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1588/oj.

([2]) Позиция на Европейския парламент от 24 април 2024 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 18 ноември 2024 г.

([3]) Регламент (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. за защитните мерки срещу вредителите по растенията, за изменение на регламенти (ЕС) № 228/2013, (ЕС) № 652/2014 и (ЕС) № 1143/2014 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на директиви 69/464/ЕИО, 74/647/ЕИО, 93/85/ЕИО, 98/57/ЕО, 2000/29/ЕО, 2006/91/ЕО и 2007/33/ЕО на Съвета (ОВ L 317, 23.11.2016 г., стр. 4).

(5) Опитът при прилагането на Регламент (ЕС) 2016/2031 показа, че за целите на координацията на фитосанитарната политика на равнището на Съюза е по-ефективно уведомяването относно демаркационните области да бъде незабавно след определянето им. Незабавното уведомяване относно демаркационните области от страна на дадена държава членка помага на другите държави членки, Комисията и професионалните оператори да установят наличието и разпространението на съответния вредител и да вземат решение за последващите мерки, които да бъдат предприети. Поради това е целесъобразно в член 18, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2016/2031 да се включи задължение за държавите членки да уведомяват Комисията и другите държави членки за демаркационните области веднага след определянето им, заедно със съответните вредители и съответните предприети мерки. Това задължение не би добавило нова административна тежест, тъй като то вече е посочено в точка 7.1 от приложение I към Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1715 на Комисията ([4]), и се прилага от всички държави членки. Въвеждането на това задължение в член 18, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2016/2031 допълнително би повишило яснотата по отношение на приложимите правила относно демаркационните области, с разбирането, че съответното задължение в Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1715 трябва да бъде премахнато, за да се избегне припокриване на съответните разпоредби.

(6) Освен това, и както показа опитът от прилагането на член 18, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2016/2031, задължението на държавите членки да уведомяват Комисията и другите държави членки до 30 април всяка година за броя и местоположението на определените демаркационни области, за съответните вредители и за съответните мерки, предприети през предходната календарна година, само добавя административна тежест, без да има практическа стойност с оглед на задължението за незабавно уведомяване относно демаркационните области. Поради това съответната разпоредба следва да бъде заличена от посочения член.

(7) За да се рационализират задълженията за докладване и да се подобри цифровизацията на докладването, незабавното уведомяване относно демаркационните области следва да бъде извършено чрез електронната система за уведомяване, посочена в член 103 от Регламент (ЕС) 2016/2031. От съображения за последователност уведомленията за установяване на наличие на съответния вредител в буферната зона, посочени в член 19, параграф 2, и премахването на демаркационните области, посочени в член 19, параграф 4 от същия регламент, следва също да се извършват чрез тази електронна система за уведомяване.

(8) Опитът показа, че в някои случаи държавите членки се нуждаят от помощта на експерти, за да се предприемат бързи действия срещу появата на нови огнища на определени вредители на тяхна територия. Поради това следва да се създаде екип на Съюза за извънредни ситуации в областта на здравето на растенията (наричан по-нататък „екипът“), който да предоставя на държавите членки, по тяхно искане, спешна помощ във връзка с мерките, които трябва да бъдат предприети съгласно членове 10—19, 27 и 28 от Регламент (ЕС) 2016/2031 по отношение на карантинните вредители от значение за Съюза, както и за мерките, които трябва да бъдат предприети съгласно член 30 от посочения регламент. С цел защита на територията на Съюза от евентуални огнища в трети държави, граничещи с територията на Съюза или представляващи непосредствен фитосанитарен риск за тази територия, екипът би могъл също така да бъде на разположение, за да предоставя на трети държави спешна помощ, по искане на една или повече държави членки и на съответната трета държава, във връзка с огнища на тяхна територия на карантинни вредители от значение за Съюза и вредители, за които се прилагат мерките, приети съгласно член 30 от посочения регламент.

(9) За да се гарантира правилното функциониране на екипа, следва да се установят правила относно неговите назначаване, състав и финансиране от страна на Комисията. За да се гарантира по-добра координация и ефикасност, членовете на екипа следва да се назначават от Комисията след консултации със съответните държави членки или трети държави измежду експерти, предложени от държавите членки, като тези експерти следва да са специалисти в различни области, свързани със здравето на растенията.

(10) В съответствие с член 22, параграф 3, член 24, параграф 2 и член 34, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/2031 държавите членки докладват на Комисията и на останалите държави членки до 30 април всяка година за резултатите от наблюденията, извършени през предходната календарна година, за наличието на някои вредители на територията на Съюза, а именно карантинни вредители от значение за Съюза, вредители, за които се прилагат мерките, приети съгласно членове 29 и 30 от посочения регламент, приоритетни вредители и карантинни вредители по отношение на определена защитена зона. Освен това в член 23, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/2031 е предвидено, че при поискване държавите членки уведомяват Комисията и другите държави членки за многогодишните си програми за наблюдение, след като те бъдат изготвени. За да се рационализират задълженията за докладване и да се подобри цифровизацията на докладването, съответните членове следва да бъдат изменени, така че да се уточни, че тези уведомления се подават чрез електронната система за уведомяване, посочена в член 103 от същия регламент.

([4]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1715 на Комисията от 30 септември 2019 г. за определяне на правила за функционирането на системата за управление на информацията относно официалния контрол и нейните компоненти („Регламент за IMSOC“) (ОВ L 261, 14.10.2019 г., стр. 37).

(11) В съответствие с член 23, параграф 1, трета алинея от Регламент (ЕС) 2016/2031 многогодишните програми за наблюдение се изготвят за период от пет до седем години. За да се посрещнат предизвикателствата, свързани с изпълнението на многогодишните програми за наблюдение, и за да се намали административната тежест за компетентните органи, този срок следва да бъде удължен на 10 години, като същевременно тези програми следва да подлежат на преразглеждане и актуализиране.

(12) В член 30, параграф 1, втора алинея от Регламент (ЕС) 2016/2031 се посочва, че когато Комисията стигне до заключението, че вредител изпълнява критериите по отношение на вредителите, които не са включени в списъка на карантинните вредители от значение за Съюза, установен в раздел 3, подраздел 2 от приложение I към посочения регламент, тя незабавно приема чрез актове за изпълнение мерки за ограничен срок във връзка с риска, породен от този вредител.

(13) В процеса на прилагането на посочената разпоредба някои държави членки изразиха съмнения относно точния обхват на понятието „мерки“, и по-специално дали обхваща действия, предприети в контекста на вноса или вътрешното движение на стоки, за да се предотврати навлизането и разпространението на съответния вредител на територията на Съюза. Поради това и от съображения за правна яснота и пълнота член 30, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/2031 следва да бъде изменен, за да се посочи изрично, че тези мерки могат да включват забрана за въвеждането, движението или държането, размножаването или освобождаването на съответния вредител на територията на Съюза и изисквания относно въвеждането и движението в рамките на територията на Съюза на растения, растителни продукти и други обекти. Съгласно членове 8 и 48 от посочения регламент обаче все така е възможно да се разреши предоставянето на дерогации от тези забрани, когато това е необходимо, например за съответните научни изследвания или дейности по селекция по отношение на устойчивост или толерантност.

(14) В член 41 от Регламент (ЕС) 2016/2031 се определя изискването за предотвратяване на наличието на карантинни вредители от значение за Съюза по растения, растителни продукти и други обекти. В параграф 4 от посочения член се посочва, че в случай че растения, растителни продукти и други обекти са въведени или придвижвани на територията на Съюза в нарушение на параграф 1 от посочения член, държавите членки приемат необходимите мерки, както е посочено в законодателството на Съюза относно официалния контрол, и уведомяват Комисията и другите държави членки чрез електронната система за уведомяване, посочена в член 103 от посочения регламент.

(15) Не съществува обаче изискване за уведомяване за неспазване на правилата, установени в член 37 от Регламент (ЕС) 2016/2031, който се отнася до мерките за предотвратяване на наличието на регулирани некарантинни вредители (РНКВ) по растенията за засаждане над посочените прагове, когато се въвеждат или придвижват на територията на Съюза. Поради това посоченият член следва да бъде изменен, като се предвиди, че в случай на неспазване на изискванията за РНКВ държавите членки приемат необходимите мерки и уведомяват Комисията, другите държави членки и съответната трета държава чрез електронната система за уведомяване, посочена в член 103 от същия регламент.

(16) Следователно член 104 от Регламент (ЕС) 2016/2031, който се отнася до уведомленията в случай на наличие на вредители, следва да включва и позоваване на член 37, параграф 10 от посочения регламент.

(17) На Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) във връзка с допълването на Регламент (ЕС) 2016/2031 чрез определяне на процедурата за изготвяне на списъка на високорискови растения, растителни продукти и други обекти съгласно член 42, параграф 1 от посочения регламент. Тази процедура следва да включва следните елементи: подготвяне на доказателствата за оценката на високорискови растения, растителни продукти и други обекти; действията, които трябва да бъдат предприети след получаването на тези доказателства; процедурите за тази оценка; и обработката на досиетата във връзка с поверителността и защитата на данните. Това е необходимо, тъй като опитът показва, че конкретна процедура за изготвяне на списъка на високорискови растения би могла да гарантира прозрачност и последователност за държавите членки, третите държави и съответните професионални оператори. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложени в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество ([5]). По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.

([5]) ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

(18) В някои случаи е целесъобразно да се разреши въвеждането на територията на Съюза на някои растения, растителни продукти или други обекти от някои трети държави чрез дерогация от забраната, установена съгласно член 40, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/2031, или от специалните и еквивалентни изисквания, определени с акта за изпълнение, приет в съответствие с член 41, параграф 2 от него. Съответните растения, растителни продукти и други обекти понастоящем са включени в приложения VI и VII към Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2072 на Комисията ([6]). Такива са случаите, когато Комисията е получила доказателства, обосноваващи приемането на временни дерогации с изисквания, равностойни или по-строги от посочените в член 41 от Регламент (ЕС) 2016/2031, или когато трета държава е отправила искане за дерогация и е предоставила писмени гаранции, че мерките, които прилага на своята територия, ефективно намаляват съответния риск от тези растения, растителни продукти или други обекти, и оценка на риска е показала, че рискът за територията на Съюза може да бъде намален до приемливо ниво чрез прилагането на някои временни мерки, посочени в раздел 1, точки 2 и 3 от приложение II към Регламент (ЕС) 2016/2031.

(19) За целите на яснотата, последователността и прозрачността на Комисията следва да се предостави правомощието да приема актове за изпълнение, предвиждащи такива дерогации. От съображения за изчерпателност в тези актове следва също така да се определят временните и пропорционални мерки, които са необходими за намаляване на съответния фитосанитарен риск до приемливо равнище. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ([7]).

(20) За да се гарантира навременното им преразглеждане, срокът за прилагане на всички тези актове за изпълнение следва да бъде не по-дълъг от пет години. В изключителни случаи, ако това е обосновано въз основа на актуализирана оценка, следва да бъде възможно този срок да бъде подновен, а съответната дерогация да бъде предмет на изменени изисквания, за да се преодолее какъвто и да било фитосанитарен риск.

(21) Освен това на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от ДФЕС с цел допълването на Регламент (ЕС) 2016/2031 с елементи относно процедурата, която трябва да се следва, за да се предоставят временни дерогации от член 40, параграф 2 и член 41, параграф 2 от посочения регламент. Това е необходимо, тъй като опитът след приемането на Регламент (ЕС) 2016/2031 показа, че е необходима стандартизирана процедура за предоставянето на такива временни дерогации, за да се гарантира прозрачност и последователност за държавите членки, третите държави и съответните професионални оператори.

(22) В съответствие с член 42, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2016/2031 растение, растителен или друг продукт се заличава от списъка на високорисковите растения, растителни продукти и други обекти, ако въз основа на оценка на риска се стигне до заключението, че въвеждането му на територията на Съюза подлежи на забрана или специални изисквания или за него изобщо няма изисквания. Въпреки това, опитът от прилагането на посочения член показа, че в някои случаи въвеждането на тези стоки на територията на Съюза може да бъде предмет на специални мерки, които намаляват съответния фитосанитарен риск до приемливо ниво, докато за някои от съответните вредители все още не е извършена пълна оценка. Поради тази причина на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за заличаване на растения, растителни продукти и други обекти от списъка на високорисковите растения, растителни продукти или други обекти, приет съгласно член 42, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2016/2031, ако те представляват фитосанитарен риск, който все още не е напълно оценен, и за тях все още не е приет акт за изпълнение съгласно член 42, параграф 4 от посочения регламент. За да се намали всякакъв фитосанитарен риск до приемливо ниво, в актовете за изпълнение, приети по силата на тези правомощия, следва да се определят временни мерки относно въвеждането на посочените растения, растителни продукти и други обекти на територията на Съюза, които следва да бъдат ограничени до подходящия и разумен срок, необходим за извършване на пълната оценка. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011.

(23) В съответствие с член 44, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2016/2031 Комисията чрез актове за изпълнение установява еквивалентни изисквания по искане на конкретна трета държава, ако съответната трета държава осигурява посредством прилагането под неин официален контрол на една или повече конкретни мерки, ниво на фитосанитарна защита, което е еквивалентно на специалните изисквания по отношение на движението на територията на Съюза на съответните растения, растителни продукти и други обекти.

([6]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2072 на Комисията от 28 ноември 2019 г. за установяване на еднакви условия за изпълнението на Регламент (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета за защитните мерки срещу вредителите по растенията, за отмяна на Регламент (ЕО) № 690/2008 на Комисията и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/2019 на Комисията (ОВ L 319, 10.12.2019 г., стр. 1).

([7]) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(24) Опитът от прилагането на посочената разпоредба показа, че определянето на изисквания, еквивалентни само на специалните изисквания по отношение на движението на растения, растителни продукти и други обекти на територията на Съюза, не е нито подходящо, нито възможно, ако такива изисквания за движение не съществуват. Това често е така, когато правилата на Съюза се отнасят до вредители, които се срещат само в трети държави, а не на територията на Съюза, и когато са приети само изисквания за въвеждането на стоки на територията на Съюза.

(25) Поради тази причина исканото ниво на фитосанитарна защита от страна на съответната трета държава следва също да бъде еквивалентно на приложимите специални изисквания по отношение на въвеждането на територията на Съюза на съответните растения, растителни продукти и други обекти от всички или от някои трети държави.

(26) В съответствие с член 71, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/2031 в частта „Допълнителна декларация“ от фитосанитарния сертификат се отбелязва кое специално изискване се изпълнява, когато в съответния акт за изпълнение, приет съгласно член 28, параграфи 1 и 2, член 30, параграфи 1 и 3, член 37, параграф 2, член 41, параграфи 2 и 3, член 54, параграфи 2 и 3 от посочения регламент, се предвиждат няколко варианта за такива изисквания. Това уточнение трябва да включва пълния текст на съответното изискване.

(27) Практиката при прилагането на Регламент (ЕС) 2016/2031 показа, че във фитосанитарните сертификати следва да се посочват и изискванията, приети съгласно член 37, параграф 4 от посочения регламент, а именно мерките за предотвратяване на наличието на РНКВ по съответните растения за засаждане, както е посочено в член 36, буква е) от посочения регламент, в случай че в съответната разпоредба се предвиждат няколко различни варианта за такива изисквания. Това е в съответствие с подхода по отношение на карантинните вредители от значение за Съюза, тъй като член 71, параграф 2 от посочения регламент се позовава на акта за изпълнение, приет съгласно член 41, параграфи 2 и 3 от него. То също така би осигурило по-голяма яснота и сигурност за компетентните органи, професионалните оператори и третите държави по отношение на прилагането на правилата относно РНКВ и съответните растения за засаждане.

(28) Поради тази причина член 71, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/2031 следва да включва позоваване на актовете за изпълнение, приети съгласно член 37, параграф 4 от него. Освен това позоваването на член 37, параграф 2 от посочения регламент следва да бъде заличено, тъй като не е от значение за съдържанието на допълнителната декларация от даден фитосанитарен сертификат. Комисията следва да гарантира, че до датата на прилагане на тези изменения правилата относно наличието на РНКВ по растенията за засаждане се актуализират чрез адаптиране на съответните изисквания, установени в регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2072.

(29) Съгласно член 81, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/2031 не се изисква растителен паспорт при движението на растения, растителни продукти или други обекти, доставяни пряко на крайни потребители, включително любители градинари. Това изключение обаче не се прилага за крайни потребители, които получават тези растения, растителни продукти или други обекти чрез продажби въз основа на договори, сключени от разстояние.

(30) Опитът след приемането на Регламент (ЕС) 2016/2031 показа, че в определени случаи някои растения, растителни продукти и други обекти следва да не бъдат придружавани от растителен паспорт, дори ако се разпространяват чрез продажби от разстояние. Поради това на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия, за да ѝ се даде възможността да предвиди, че член 81, параграф 1, буква а) не се прилага при определени условия за определени растения, растителни продукти или други обекти, разпространявани чрез договори за продажби от разстояние. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011.

(31) В съответствие с член 88 от Регламент (ЕС) 2016/2031 съответните професионални оператори трябва да поставят растителни паспорти върху търговската единица от съответните растения, растителни продукти и други обекти, преди те да бъдат придвижени в рамките на територията на Съюза в съответствие с член 79 или към или в рамките на защитена зона в съответствие с член 80 от посочения регламент. Когато тези растения, растителни продукти или други обекти се придвижват в една опаковка, връзка или контейнер, растителният паспорт се поставя върху тази опаковка, връзка или контейнер.

(32) Търговските практики, основани на Регламент (ЕС) 2016/2031, показаха, че в някои случаи не е практически осъществимо да се поставят растителни паспорти върху търговските единици от определени растения, растителни продукти или други обекти поради техния размер, форма или други специфични характеристики. Вместо това търговските единици от тези растения, растителни продукти или други обекти следва да могат да бъдат придвижвани на територията на Съюза с растителен паспорт, свързан с тях по начин, различен от физическо поставяне. Изискванията на Регламент (ЕС) 2016/2031 за издаването на растителни паспорти за съответните растения, растителни продукти и други обекти следва да останат непроменени.

(33) Поради това на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия, за да позволява определени растения, растителни продукти и други обекти да бъдат придвижвани без растителен паспорт, поставен върху техните търговски единици, поради техния размер, форма, начин на опаковане или други специфични характеристики, които правят това поставяне непрактично. Във връзка с това е необходимо да се определят условията, гарантиращи, че растителният паспорт продължава да се използва, макар и не прикрепен, и че все още се отнася до съответните растения, растителни продукти и други обекти. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011.

(34) В член 94 от Регламент (ЕС) 2016/2031 се предвижда на граничните контролно-пропускателни пунктове да се издават растителни паспорти, които да заменят фитосанитарните сертификати за растения, растителни продукти или други обекти, въведени на територията на Съюза. Вместо да издават растителни паспорти на граничните контролно-пропускателни пунктове, държавите членки вече имат право да заменят фитосанитарния сертификат със заверено копие на оригиналния фитосанитарен сертификат, което да придружава движението на растението, растителния продукт или друг обект до момента на издаване на растителния паспорт. За да се допринесе за процеса на цифровизация, да се намали административната тежест и да се използва в по-голяма степен електронната система за уведомяване, посочена в член 103 от този регламент, държавите членки следва да имат възможност да използват в такива случаи информацията, съдържаща се в тази система, при условие че електронният фитосанитарен сертификат или цифровото копие на фитосанитарния сертификат е достъпен в тази система и се предоставя при поискване от компетентните органи. Като се вземат предвид гаранциите, предоставени чрез електронната система за уведомяване по отношение на сигурния достъп до документи, подобна възможност не следва повече да се ограничава до територията на държавата членка, в която са извършени фитосанитарните проверки при внос. По подобни причини това ограничение до територията на държавата членка не следва повече да се прилага по отношение на използването на заверени копия.

(35) В съответствие с член 99, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/2031 на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове за допълнение на посочения регламент чрез определяне на данните, които трябва да се съдържат в официалните удостоверения, конкретно за растения, растителни продукти или други обекти, различни от дървен опаковъчен материал, които се изискват според приложимите международни стандарти. От приемането на Регламент (ЕС) 2016/2031 такива международни стандарти не са приети и понастоящем не се извършва подготвителна работа от която и да е международна организация за изготвянето на такива стандарти. В резултат на това не е възможно да се приемат тези делегирани актове и, съответно, растения, растителни продукти или други обекти не може да се въвеждат на територията на Съюза с тези официални удостоверения като алтернатива на фитосанитарните сертификати.

(36) Освен това и в съответствие с някои актове за изпълнение, приети съгласно директиви 77/93/ЕИО ([8]) и 2000/29/ЕО ([9]) на Съвета, на територията на Съюза все още се въвеждат растения, растителни продукти и други обекти, придружени от официални удостоверения, различни от фитосанитарни сертификати и издадени в няколко трети държави. Тези актове са по-специално решения 93/365/ЕИО ([10]), 93/422/ЕИО ([11]) и 93/423/ЕИО ([12]) на Комисията и Решение за изпълнение 2013/780/ЕС на Комисията ([13]). Тези решения са приети при липсата на съответни международни стандарти и все още са в сила.

(37) Опитът при прилагането на Регламент (ЕС) 2016/2031 и на решения 93/365/ЕИО, 93/422/ЕИО, 93/423/ЕИО и 2013/780/ЕС показва, че официалните удостоверения, които предвиждат, предоставят адекватни гаранции за фитосанитарната защита на територията на Съюза, въпреки факта, че досега не са съществували съответни международни стандарти. Поради тази причина и за да се гарантира непрекъснатото използване на официални удостоверения съгласно Регламент (ЕС) 2016/2031, условието, че елементите на съответния делегиран акт са изискване на приложимите международни стандарти, следва да бъде заличено от член 99, параграф 1 от посочения регламент.

([8]) Директива 77/93/ЕИО на Съвета от 21 декември 1976 г. относно защитните мерки срещу въвеждането в държавите членки на организми, вредни за растенията или растителните продукти (ОВ L 26, 31.1.1977 г., стр. 20).

([9]) Директива 2000/29/ЕО на Съвета от 8 май 2000 г. относно защитните мерки срещу въвеждането в Общността на вредители по растенията или растителните продукти и срещу тяхното разпространение в Общността (ОВ L 169, 10.7.2000 г., стр. 1).

([10]) Решение № 93/365/ЕИО на Комисията от 2 юни 1993 г. за разрешаване на държавите членки да предвидят дерогации от някои разпоредби на Директива 77/93/ЕИО на Съвета относно термично обработен дървен материал от иглолистни дървесни видове с произход от Канада и за определяне на специфичните мерки, отнасящи се до системата за маркиране, която следва да се прилага за термично обработен дървен материал (ОВ L 151, 23.6.1993 г., стр. 38).

([11]) Решение № 93/422/ЕИО на Комисията от 22 юни 1993 г. относно разрешаване на държавите членки да предвидят дерогации от някои разпоредби на Директива 77/93/ЕИО на Съвета по отношение на изсушен в камери дървен материал от иглолистни дървесни видове с произход от Канада и за определяне на подробностите за системата за маркиране, която следва да се прилага за изсушен в камери дървен материал (ОВ L 195, 4.8.1993 г., стр. 51).

([12]) Решение № 93/423/ЕИО на Комисията от 22 юни 1993 г. за разрешаване на държавите членки да предвидят дерогации от някои разпоредби на Директива 77/93/ЕИО на Съвета относно изсушения в сушилни камери дървен материал от иглолистни дървесни видове с произход от Съединените американски щати, и за определяне на подробностите за системата за маркиране, която следва да се прилага за изсушения в сушилни камери дървен материал (ОВ L 195, 4.8.1993 г., стр. 55).

([13]) Решение за изпълнение 2013/780/ЕС на Комисията от 18 декември 2013 г. за предоставяне на дерогация от разпоредбите на член 13, параграф 1, подточка ii) от Директива 2000/29/ЕО на Съвета за обелен нарязан дървен материал от Quercus L., Platanus L. и Acer saccharum Marsh. с произход от Съединените американски щати (ОВ L 346, 20.12.2013 г., стр. 61).

(38) В съответствие с член 103 от Регламент (ЕС) 2016/2031 Комисията трябва да създаде електронна система за подаване на уведомления от държавите членки. За да се гарантира, че тази електронна система може да бъде приложима и за подаването на доклади, като например докладите за наблюденията за карантинни вредители от значение за Съюза, приоритетни вредители, вредители, за които се прилагат мерките, приети съгласно членове 29 и 30 от посочения регламент, и карантинни вредители по отношение на определени защитени зони, първа алинея от член 103 от същия регламент следва да бъде изменена, за да включва и подаването на доклади от държавите членки. Това е необходимо, за да се рационализира системата за докладване и да се укрепи процесът на цифровизация на фитосанитарните мерки.

(39) Поради това Регламент (ЕС) 2016/2031 следва да бъде съответно изменен.

(40) Опитът от прилагането на Регламент (ЕС) 2016/2031 и Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета ([14]) показва, че уведомяването за липса на фитосанитарен сертификат или други официални удостоверения за растения, растителни продукти или други обекти, въведени в Съюза като част от личния багаж на пътниците или чрез пощенски услуги, и които са предназначени за лична консумация или употреба, увеличава административната тежест за компетентните органи непропорционално спрямо съответния фитосанитарен риск. Поради това уведомяването за тези пратки, ако те подлежат на мерките, посочени в член 1, параграф 2, буква ж) от Регламент (ЕС) 2017/625, следва да бъде освободено от член 66, параграф 5 от посочения регламент, ако несъответствието се отнася до липсата на фитосанитарния сертификат или други официални удостоверения, посочени в член 99, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/2031. За да се гарантира обаче ефективен преглед на произхода и естеството на несъответствията във всяка държава членка, компетентните органи следва да водят регистър на тези случаи на несъответствие и ежегодно да представят на Комисията и на компетентните органи на другите държави членки доклад, съдържащ обобщение на тези записи. За да се рационализират задълженията за докладване и да се подобри цифровизацията на докладването, тези доклади следва да се подават чрез системата за управление на информацията относно официалния контрол (IMSOC), посочена в член 131 от Регламент (ЕС) 2017/625.

(41) За да се даде възможност на третите държави и техните професионални оператори да се адаптират към новите правила за издаване на фитосанитарни сертификати относно спазването на съответните правила за РНКВ, изменението на член 71, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/2031 следва да се прилага от 18 месеца от датата на влизане в сила на настоящия регламент,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Изменения на Регламент (ЕС) 2016/2031

Регламент (ЕС) 2016/2031 се изменя, както следва:

1) В член 18, параграф 6 първа алинея се заменя със следното:

„Държавите членки уведомяват Комисията и другите държави членки за демаркационните области веднага след определянето им, заедно със съответните вредители и съответните предприети мерки. Тези уведомления се извършват чрез електронната система за уведомяване, посочена в член 103.“

2) В член 19 се добавя следният параграф:

„8. Установяването на наличие на съответния вредител в буферната зона, посочено в параграф 2 от настоящия член, и премахването на демаркационните области, посочено в параграф 4 от настоящия член, се съобщава чрез електронната система за уведомяване, посочена в член 103.“

3) Вмъква се следният член:

([14]) Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета (Регламент относно официалния контрол) (ОВ L 95, 7.4.2017 г., стр. 1).

„Член 19а

Екип на Съюза за извънредни ситуации в областта на здравето на растенията

1. Създава се екип на Съюза за извънредни ситуации в областта на здравето на растенията (наричан по-нататък „екипът“), съставен от експерти, с цел да предоставя на държавите членки, по тяхно искане, спешна помощ във връзка с мерките, които трябва да бъдат предприети съгласно членове 10—19, 27 и 28 по отношение на нови огнища на карантинни вредители от значение за Съюза и вредители, за които се прилагат мерките, приети съгласно член 30. В обосновани случаи екипът може също така да предостави спешна помощ на трети държави, граничещи с територията на Съюза или представляващи непосредствен фитосанитарен риск за тази територия, по искане на една или повече държави членки и съответната трета държава, по отношение на огнищата на техните територии на карантинни вредители от значение за Съюза и вредители, за които се прилагат мерките, приети съгласно член 30.

При всеки случай на помощ Комисията назначава конкретни членове на екипа въз основа на техния експертен опит и след консултации със съответната държава членка или трета държава.

Посочената помощ може да съдържа по-специално:

а) научна, техническа и управленска помощ на място или от разстояние по отношение на ликвидирането на съответните вредители, предотвратяването на тяхното разпространение и други мерки, в тясно сътрудничество с компетентните органи на държавата членка или третата държава, засегната от огнища на вредители или при съмнение за такива;

б) специфични научни становища относно подходящите диагностични методи, според случая, в координация със съответната референтна лаборатория на Европейския съюз, посочена в член 94 от Регламент (ЕС) 2017/625, и други референтни лаборатории;

в) специфична помощ, според случая, за подпомагане на координацията между компетентните органи на държавите членки или третите държави и тези лаборатории.

Съдържанието, условията и графикът на тази помощ се определят от Комисията със съгласието на съответната държава членка или трета държава и съответните държави членки, които изпращат експертите.

2. Държавите членки могат да представят на Комисията списъка с експерти, които те предлагат за членове на екипа, и редовно актуализират този списък. Във връзка с това държавите членки предоставят цялата необходима информация относно професионалния профил и областта на компетентност за всеки предложен експерт.

3. Членовете на екипа имат право на обезщетение за участието си в дейностите на екипа на място и, когато е приложимо, за изпълнение на функциите на ръководители на екипи или докладчици по конкретна мисия за помощ.

Обезщетението и възстановяването на пътните и дневните разноски се изплащат от Комисията в съответствие с правилата за възстановяване на пътни, дневни и други разходи на експертите.“

4) В член 22, параграф 3 първа алинея се заменя със следното:

„До 30 април всяка година държавите членки докладват на Комисията и на другите държави членки за резултатите от наблюденията, посочени в параграф 1 и извършени през предходната календарна година. Докладите включват информация за мястото и времето на провеждане на наблюденията, вредителите и съответните растения, растителни продукти или други обекти, броя на инспекциите и взетите проби и случаите на констатирано наличие на всеки от съответните вредители. Тези доклади се подават чрез електронната система за уведомяване, посочена в член 103.“

5) Член 23 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 трета алинея се заменя със следното:

„Многогодишните програми за наблюдение се изготвят за период от пет до десет години. Тези програми се преразглеждат и актуализират въз основа на приложимите правила и фитосанитарната обстановка на съответната територия.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. По искане на Комисията държавите членки уведомяват Комисията и другите държави членки за многогодишните си програми за наблюдение. Тези уведомления се подават чрез електронната система за уведомяване, посочена в член 103.“

6) В член 24 параграф 2 се заменя със следното:

„2. До 30 април всяка година държавите членки докладват на Комисията и на другите държави членки за резултатите от наблюденията, посочени в параграф 1 и извършени през предходната календарна година. Тези доклади се подават чрез електронната система за уведомяване, посочена в член 103.“

7) В член 25 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Плановете за действие при извънредни ситуации може да бъдат съчетани за няколко приоритетни вредители със сходни биологични характеристики и видове гостоприемници. В тези случаи планът за действие при извънредни ситуации съдържа обща част, която е една и съща за всички обхванати от него вредители, и отделни специални части за всеки от приоритетните вредители. По подобен начин държавите членки могат да си сътрудничат за синхронизиране на плановете за действие при извънредни ситуации за определени видове, когато това е целесъобразно за приоритетни видове вредители с подобна биология в припокриващи се или съседни ареали на видовете гостоприемници.“

8) В член 30, параграф 1 трета алинея се заменя със следното:

„С посочените мерки се прилагат, в зависимост от случая, конкретно за всеки от съответните вредители една или повече от разпоредбите, посочени в член 28, параграф 1, първа алинея, букви а)—ж). Те могат да включват забрана за въвеждането, движението или държането, размножаването или освобождаването на този вредител на територията на Съюза и изисквания относно въвеждането и движението на територията на Съюза на растения, растителни продукти и други обекти.“

9) В член 34 параграф 2 се заменя със следното:

„2. До 30 април всяка година държавите членки уведомяват Комисията и другите държави членки за резултатите от наблюденията, посочени в параграф 1, които са били извършени през предходната календарна година. Тези уведомления се подават чрез електронната система за уведомяване, посочена в член 103.“

10) В член 37 се добавя следният параграф:

„10. В случай че растения за засаждане са въведени или придвижвани на територията на Съюза при неспазване на параграф 1 от настоящия член, държавите членки приемат необходимите мерки и уведомяват Комисията и другите държави членки за това неспазване и тези мерки чрез електронната система за уведомяване, посочена в член 103.

Държавите членки уведомяват също така за тези мерки третата държава, от която растенията за засаждане са въведени на територията на Съюза.“

11) В член 42 се вмъква следният параграф:

„1а. На Комисията се предоставя правомощието да приеме делегиран акт в съответствие с член 105 за допълване на настоящия регламент чрез определяне на процедурата за изготвяне на списъка на високорисковите растения, растителни продукти и други обекти.

Този делегиран акт включва всички изброени по-долу елементи:

а) подготвяне на доказателства за оценката на високорискови растения, растителни продукти и други обекти;

б) действията, които трябва да бъдат предприети след получаването на тези доказателства;

в) процедурите за тази оценка;

г) обработка на досиета във връзка с поверителността и защитата на данните.“

12) Вмъква се следният член:

„Член 42а

Временни дерогации от забраните, предвидени в членове 40 и 42, и от изискванията, посочени в член 41

1. Чрез дерогация от член 40, параграф 1 и член 41, параграф 1 чрез актове за изпълнение Комисията може да приема временни дерогации от забраната, предвидена в член 40, параграф 1, и от специалните и еквивалентните изисквания, посочени в член 41, параграф 2, по отношение на въвеждането на територията на Съюза на конкретни растения, растителни продукти и други обекти с произход от една или повече трети държави, които представляват фитосанитарен риск, който все още не е напълно оценен.

С тези актове за изпълнение:

а) се определят временни мерки във връзка с въвеждането на тези растения, растителни продукти и други обекти на територията на Съюза в съответствие с принципите, установени в приложение II, раздел 2; както и

б) се изменят съответните части на актовете за изпълнение, посочени в член 40, параграф 2 и член 41, параграф 2, като се добавя позоваване на дерогацията по отношение на растението, растителния продукт или друг обект.

2. Временните дерогации, посочени в параграф 1, могат да бъдат приети само ако са изпълнени следните условия:

а) i) Комисията е получила доказателства, обосноваващи приемането на временни дерогации с равностойни или по-строги изисквания от посочените в член 41, или

ii) съответната трета държава е подала до Комисията искане, съдържащо официални писмени гаранции за прилагането на нейна територия — преди и към момента на подаване на искането — на мерките, необходими за справяне със съответния фитосанитарен риск; както и

б) оценка е показала, че тези растения, растителни продукти и други обекти представляват риск, който може да бъде намален до приемливо ниво чрез прилагане на мерките, които са необходими за справяне със съответния фитосанитарен риск.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приеме делегиран акт в съответствие с член 105 за допълване на настоящия регламент по отношение на процедурата, която трябва да се следва, за да се предоставят временните дерогации, посочени в параграф 1 от настоящия член. Този делегиран акт урежда следните елементи на процедурата:

а) подготовка, съдържание и подаване на исканията и досиетата от съответните трети държави;

б) действията, които трябва да бъдат предприети след получаването на тези искания и досиета, включително, когато е уместно, консултации с научни органи или разглеждане на научни становища или изследвания;

в) обработка на исканията и досиетата във връзка с поверителността и защитата на данните.

4. Чрез дерогация от член 42, параграф 2 чрез актове за изпълнение Комисията може да приема временни дерогации от актовете, посочени в член 42, параграф 3, ако са изпълнени едновременно всички от следните условия:

а) фитосанитарният риск на съответните високорискови растения, растителни продукти или други обекти все още не е напълно оценен;

б) предварителна оценка е показала, че тези растения, растителни продукти или други обекти представляват риск, който може да бъде намален до приемливо ниво чрез прилагане на мерките, които са необходими за справяне със съответния фитосанитарен риск;

в) все още не е приет акт за изпълнение съгласно член 42, параграф 4 по отношение на съответните растения, растителни продукти или други обекти.

В тези актове за изпълнение се определят временни мерки, които се отнасят до въвеждането на тези растения, растителни продукти и други обекти в Съюза и са необходими за намаляване на съответния фитосанитарен риск до приемливо ниво.

5. В актовете за изпълнение, посочени в параграфи 1 и 4, се предвижда ежегодно докладване от съответната трета държава относно прилагането на съответните временни мерки. В случай че съответният доклад доведе до заключението, че съответният риск не е адекватно преодолян чрез мерките, за които е докладвано, актът, с който са уредени тези мерки, се отменя или изменя незабавно според необходимостта.

6. Срокът на прилагане на актовете за изпълнение, посочени в параграф 1, е не по-дълъг от пет години. Този срок обаче може да бъде подновен и съответната дерогация може да бъде предмет на изменени изисквания, ако това е обосновано въз основа на актуализирана оценка.

7. Актовете за изпълнение, посочени в параграфи 1 и 4, се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 107, параграф 2.“

13) В член 44, параграф 1 буква а) се заменя със следното:

„а) съответната трета държава осигурява — посредством прилагането под неин официален контрол на една или повече конкретни мерки — ниво на фитосанитарна защита, което е еквивалентно на специалните изисквания по отношение на въвеждането или движението на територията на Съюза на съответните растения, растителни продукти и други обекти от други трети държави;“.

14) В член 71 параграф 2 се заменя със следното:

„2. В частта „Допълнителна декларация“ от фитосанитарния сертификат се отбелязва кое специално изискване се спазва, когато в съответния акт за изпълнение, приет съгласно член 28, параграфи 1 и 2, член 30, параграфи 1 и 3, член 37, параграф 4, член 41, параграфи 2 и 3, член 54, параграфи 2 и 3, се дава възможност за избор между няколко различни варианта на тези изисквания. Това отбелязване съдържа пълния текст на съответното изискване. В случай на една или повече категории растения за засаждане, според посоченото в член 37, параграф 7, във връзка с регулирани некарантинни вредители от значение за Съюза, тази спецификация включва пълната формулировка на приложимия вариант за съответната категория.“

15) В член 81 се добавя следният параграф:

„3. Чрез актове за изпълнение Комисията може да определя случаите, в които параграф 1, буква а) от настоящия член, не се прилага за определени растения, растителни продукти или други обекти, разпространявани чрез продажби чрез договори от разстояние. В тези актове за изпълнение може да се определят условия за тяхното прилагане. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 107, параграф 2.“

16) В член 88 се добавят следните параграфи:

„Чрез актове за изпълнение Комисията може да определя разпоредби:

а) определяне на растенията, растителните продукти и другите обекти, които чрез дерогация от първа алинея могат да бъдат придвижвани в рамките на Съюза с растителен паспорт, свързан с тях, по начин, различен от физическо поставяне, поради техния размер и форма или начин на опаковане, което прави това поставяне невъзможно или много трудно; както и

б) предвиждане на правила, с които да се гарантира, че съответният растителен паспорт, макар и да не е поставен, се отнася все така до съответните растения, растителни продукти и други обекти.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 107, параграф 2.“

17) В член 94 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Чрез дерогация от параграф 1, първа алинея, държавите членки може да решат да заменят фитосанитарния сертификат на пункта, през който съответното растение, растителен продукт или друг обект влизат на територията на Съюза, със:

а) заверено копие на оригиналния фитосанитарен сертификат, което се издава от компетентния орган и придружава съответното растение, растителен продукт или друг обект при движението им само до пункта, в който се издава растителният паспорт; или

б) информацията, съдържаща се в електронната система за уведомяване, посочена в член 103, при условие че електронният фитосанитарен сертификат или цифровото копие на фитосанитарния сертификат е достъпно в тази система и се предоставя при поискване от компетентните органи по време на движението на растения, растителни продукти и други обекти до момента на издаване на растителния паспорт.“

18) В член 99 параграф 1 се заменя със следното:

„1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 105 за допълване на настоящия регламент чрез определяне на данните, които трябва да се съдържат в официалните удостоверения, конкретно за растения, растителни продукти или други обекти, различни от дървен опаковъчен материал, като форма на доказателство за изпълнението на мерките, приети съгласно член 28, параграфи 1 или 2, член 30, параграфи 1 или 3, член 41, параграфи 2 или 3, член 44 или член 54, параграфи 2 или 3.“

19) В член 103 първа алинея се заменя със следното:

„Комисията създава електронна система за подаване на уведомления и доклади от държавите членки.“

20) В член 104, първа алинея уводната част се заменя със следното:

„Чрез актове за изпълнение Комисията може да определя специални правила относно подаването на уведомленията, посочени в член 9, параграфи 1 и 2, член 11, член 17, параграф 3, член 18, параграф 6, член 19, параграфи 2 и 8, член 28, параграф 7, член 29, параграф 3, първа алинея, член 30, параграф 8, член 33, параграф 1, член 37, параграф 10, член 40, параграф 4, член 41, параграф 4, член 46, параграф 4, член 49, параграф 6, член 53, параграф 4, член 54, параграф 4, член 60, параграф 2, член 77, параграф 2 и член 95, параграф 5. Тези правила се отнасят до един или повече от следните елементи:“.

21) Член 105 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 42, параграф 1а и член 42а, параграф 3, се предоставя на Комисията за срок от 5 години, считано от 5 януари 2025 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на 5-годишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Делегирането на правомощия, посочено в член 6, параграф 2, член 7, член 8, параграф 5, член 19, параграф 7, член 21, член 32, параграф 5, член 34, параграф 1, член 38, член 42, параграф 1а, член 42а, параграф 3, член 43, параграф 2, член 46, параграф 2, член 48, параграф 5, член 51, член 65, параграф 4, член 71, параграф 4, член 76, параграф 4, член 81, параграф 2, член 83, параграф 6, член 87, параграф 4, член 89, параграф 2, член 96, параграф 2, член 98, параграф 1, член 99, параграф 1, член 100, параграф 4, член 101, параграф 5 и член 102, параграф 6, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.“;

в) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Делегиран акт, приет съгласно член 6, параграф 2, член 7, член 8, параграф 5, член 19, параграф 7, член 21, член 32, параграф 5, член 34, параграф 1, член 38, член 42, параграф 1а, член 42а, параграф 3, член 43, параграф 2, член 46, параграф 2, член 48, параграф), член 51, член 65, параграф 4, член 71, параграф 4, член 76, параграф 4, член 81, параграф 2, член 83, параграф 6, член 87, параграф 4, член 89, параграф 2, член 96, параграф 2, член 98, параграф 1, член 99, параграф 1, член 100, параграф 4, член 101, параграф 5 и член 102, параграф 6, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на същия акт на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок може да се удължи с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“

Член 2

Изменение на Регламент (ЕС) 2017/625

В член 66 от Регламент (ЕС) 2017/625 се вмъква следният параграф:

„5а. Растения, растителни продукти или други обекти, за които се прилагат мерките, посочени в член 1, параграф 2, буква ж), и които се въвеждат в Съюза като част от личния багаж на пътниците или чрез пощенски услуги, и са предназначени за лична консумация или употреба, се освобождават от задължението за уведомяване, установено в параграф 5 от настоящия член, ако несъответствието се отнася до липсата на фитосанитарен сертификат или друго официално удостоверение, както е посочено в член 99, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/2031.

Компетентните органи водят регистър на тези случаи на несъответствие и ежегодно представят на Комисията и на компетентните органи на другите държави членки доклад, съдържащ обобщение на тези записи.

Този доклад се представя чрез системата IMSOC.“

Член 3

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 1, точка 14 се прилага от 6 юли 2026 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 27 ноември 2024 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
R. METSOLA	BÓKA J.